

самъ свойтъ пѣтъ незнае, на кадѣ отива? Може ли слѣпецъ слѣпца да води по правѣхъ пѣтекъ, нещѣтъ ли и двамата (споредъ Христовы думы) да впаднѣтъ въ ямъ? (Мат. 15, ст. 14.) Заради това нужда налѣжи на пастырѣтъ, първо да бѣде разуменъ, учителенъ, а не неученъ. Богъ обѣща на стариты ветхозакоуи прѣотци, да испроводи на людіи си, Пастыря Месіа Христа, за когото дума на Вилеема: „Защото отъ тебе ще да излизе вождь, Който ще да упасе овцы людіи Израиля.“ (Михеа 3 ст. 18.) Пророкъ Исаіа, като описваше пророчески пришествіе на тогози пастыря, нарече го жезлъ, защото пастырството съ жезлъ ходи; а нарече го жезлъ, който цвѣти, който прави надеждѣ на плода въ овциты за духовно прехрануваніе. И каза, че на този жезлъ имаше да почине Духъ Святый съ дарованіята си. „Ще почине, рече, на него Духътъ на премѣдростъ-тъ и на разумътъ — Духътъ на свѣтъ-тъ и на крѣпость-тъ, Духътъ на знаніе и на благочестіе, и